

بررسی اثرات افزایش تراکم ساختمانی بر ساختار کالبدی شهر تالش با رویکرد پایداری

دکتر پرویز نوروزیان^۱، فروغ فراق نیا^۲*

۱- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی قزوین، دانشکده معماری و شهرسازی
E mail: pnorouzian@yahoo.com

۲- کارشناسی ارشد، شهرسازی برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین
E mail: foroughfaraghnia@yahoo.com

چکیده

تراکم ساختمانی از جمله مباحث مهم شهرسازی و توسعه شهری است که جامعه شهری ایران را در سالهای اخیر به شدت تحت تاثیر قرار داده است. شهر تالش واقع در استان گیلان در سالهای اخیر با افزایش بی رویه تراکم ساختمانی مواجه شده است. پژوهش حاضر در پی بررسی: ماهیت، علل، اثرات و در نهایت ارائه راهکارهایی برای حل مساله است. روش اصلی مورد بررسی روش توصیفی-تحلیلی است که البته از روش های کمی برای محاسبه اندازه تراکم (جمعیتی، مسکونی و ساختمانی) نیز استفاده شده است. روش های گردآوری اطلاعات هر دو روش کتابخانه ای و میدانی (مبتنی بر پرسشنامه خانوار) استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز از روش های کمی و کیفی، و همچنین نرم افزارهای مختلف مانند ArcGIS و SPSS استفاده شده است. در روند انجام پژوهش به پیامدهای کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی و همچنین ارتباط بین تراکم و پایداری پرداخته شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که افزایش تراکم ساختمانی شاخص های نما و منظر شهری را تحت تاثیر قرار داده است و علاوه بر آن بر کیفیت زندگی شهروندان دستیابی به خدمات، بهداشت، ایمنی و امنیت و رضایتمندی از مسکن موثر بوده است. در جستجوی راهکار و دستیابی به تراکم پایدار ساختمانی، تاکید بر ظرفیتهای موجود در بافت شهری تالش و استفاده از مقررات منطقه بندی تراکم با توجه به الگوهای موجود در بافت ارایه گردید. تقویت محله محوری و هویت محله ها، کاربری مختلط زمین شهری و برنامه ریزی مسکن در جهت دستیابی به تراکم شهری پایدار پیشنهاد شده است.

واژه های کلیدی: تراکم ساختمانی، ساختار کالبدی، رویکرد پایداری، تالش.

* این مقاله برگرفته است از رساله کارشناسی ارشد نویسنده مسئول تحت عنوان «بررسی اثرات افزایش تراکم ساختمانی بر ساختار کالبدی شهر با رویکرد پایداری و ارائه راهکارهایی برای ارتقای آن (نمونه موردی: شهر تالش، استان گیلان)»؛ به